

[Henning Philipsen.]

For ejerboligens vedkommende sker der det diametralt modsatte. I den 11-12 års periode, hvor rentesikringsordningen afvikles i det almennyttige byggeri, har vi i hvert fald haft mindst to almindelige vurderinger, og så skal man erindre sig yderligere, at disse vurderinger kun er udtryk for en ajourføring af allerede skete værdistigninger på jord og fast ejendom.

Disse værdistigninger, som kapitaliseres hos den enkelte prioritetsbestyrer, kan belånes og bliver belånt med det resultat, at ejerne for det første får frigjort kapital til et øget forbrug, som ikke er betinget af en øget arbejdsindsats — med andre ord: et forbrug, som der ikke ligger for 2 øre produktion bag ved. Den øgede gældsstiftelse betyder også en forøgelse af renteudgiften, og denne øgede renteudgift kan modregnes i indkomstopgørelsen med det resultat, at de indirekte tilskud til ejerboligerne øges. Som en tidligere statsminister engang har udtalt det: det er her, en af de fundamentale skævheder eller svagheder i dansk økonomi ligger begravet. Det burde man efter min mening fra VKR-partiernes side tage særdeles alvorligt. Forskellen på de to boligformer er, at subsidieringen nu ved dette lovforslag fjernes totalt fra lejeboligen, mens den, hvis man fortsætter for ejerboligens vedkommende, som det er nu, vil øges år for år. Det er derfor, det såkaldt støttede byggeri i virkeligheden er det ustøttede, mens det såkaldt ustøttede byggeri i virkeligheden er det støttede byggeri.

Årsagerne til denne udvikling er for det første ganske enkelt, at finansieringen af boligbyggeriet er overladt til det private kapitalmarkeds vilkår, hvilket vil sige, at formidlingen af kapital til at bygge boliger for sker over Børsen, og for det andet at det med det nuværende høje renteniveau sammenholdt med retten til at trække renter af privat gæld fra indkomstopgørelsen til skattemyndighederne kan betale sig at stifte gæld. Det er de to hovedskavanker, som har kendetegnet dette lands bygge- og boligpolitik fra begyndelsen af 1960'erne og til i dag, og derfor er det efter vor opfattelse først og fremmest dem, der bør ryddes af vejen.

Vi har den opfattelse, at boligministerens lovforslag kan medvirke til at rydde den ene af hovedskavankerne af vejen, nemlig fjerne

finansieringen af boligbyggeriet fra Børsen. Det er en klar politisk hensigt, vi har, og vi mener, at boligministerens lovforslag kan medvirke hertil. Vi kan derfor give principiel tilslutning til forslaget om indeksregulerede lån fra lukkede kredse, begyndende med det almennyttige byggeri og til en ydelse, som staten og ikke Børsen fastsætter. Vi betragter det som et første skridt på vejen imod det mål, vi har sat os: totalt at fjerne Børsens og dermed det private kapitalmarkeds indflydelse på finansieringen af boligbyggeriet.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at ministeren er sindet at undersøge mulighederne for også at lade det private boligbyggeri optage indeksreguleret kapital. Det er en udmærket hensigtserklæring, ministeren her afgiver. Det vil i sidste ende nemlig betyde, at der opnås en ligestilling på finansieringsområdet, som, hvis man fjerner såvel begrebet lejeværdi som rentefradraget i samme forbindelse, yderligere kan nærme os til det mål, at når borgeren har betalt sin tribut til samfundet i form af indkomstskat, rager det hverken skattemyndigheder eller andre myndigheder, hvad han bruger resten af sine penge til, og hvilken boligform han vælger.

Jeg kan, hvad dette lovforslag angår, på mit partis vegne give tilsagn om en grundig og hurtig medvirken i udvalgsarbejdet med henblik på at opnå rimelige ordninger for finansieringen af det nye byggeri.

Til forslag til lov om ændring af boligsikring har jeg også et par bemærkninger. Forslaget er i høj grad udtryk for forenklinger, som vil lette administrationen af loven. Endvidere anser vi det for et stort fremskridt, at ministeren med dette lovforslag tilstræber en indeksregulering af ydelserne modsvarende lovforslaget om indeksregulerede lån. Det er et gammelt ønske fra lejerne, som hermed går i opfyldelse. Vi kender sikkert alle sammen eksempler på, at mennesker har stødt hovedet imod det såkaldte boligsikringsloft med den virkning, at de har frasagt sig en indtægtsfremgang, som i øvrigt var ønskelig og velbegrundet.

Jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på en artikel, som jeg har læst i Aalborg Stiftstidende — nu husker jeg ikke datoen, men det er for ganske nylig — og hvoraf det fremgik, at der sker utilta-